

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 24. januar 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i den indeværende uge samt i de kommende to uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-826/18	<p>Stichting Varkens in Nood e.a. (Århus-konventionen)</p> <p>1. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at offentligheden (public) (enhver) i fuldt omfang afskæres fra adgang til klage og domstolsprøvelse, for så vidt det ikke drejer sig om medlemmer af den berørte offentlighed (public concerned)? Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende:</p> <p>2. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at det heraf følger, at offentligheden (public) (enhver) skal have adgang til klage og domstolsprøvelse, når det gøres gældende, at de for offentligheden (public) (enhver) gældende processuelle krav og retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet krænket? Har det herved betydning, at den berørte offentlighed (public concerned) på dette punkt har adgang til klage og domstolsprøvelse og herved også kan fremsætte materielle søgsmålsgrunde?</p> <p>3. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for, at den berørte offentligheds (public concerned) adgang til klage og domstolsprøvelse gøres afhængig af, at retten til offentlig deltagelse som omhandlet i konventionens artikel 6 er blevet udnyttet? Såfremt spørgsmål 3 besvares benægtende:</p> <p>4. Skal EU-retten, i særdeleshed Århus-konventionens artikel 9, stk. 2, fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse, der afskærer den berørte offentlighed (public concerned) fra adgang til klage og domstolsprøvelse til anfægtelse af en afgørelse, når det med</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet</p> <p>Til orientering:</p> <p>Klima-, Energi-, og Forsyningsministeriet</p>	<p>MF (Den danske regering deltager ikke)</p>	30.01.20

	<p>rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed, at den ikke har fremsat nogen indsigelser mod (dele af) udkastet til afgørelse? Såfremt spørgsmål 4 besvares benægtende:</p> <p>5. Kan den nationale ret på grundlag af sagens omstændigheder frit afgøre, hvad der skal forstås ved »når det med rimelighed kan bebrejdes denne offentlighed«, eller er retten herved forpligtet til at respektere bestemte EU-retlige garantier?</p> <p>6. I hvilket omfang ville besvarelsen af spørgsmål 3, 4 og 5 blive anderledes, hvis det drejer sig om offentligheden (public) (enhver), for så vidt denne offentlighed ikke er den berørte offentlighed (public concerned)?</p>			
C-581/18	<p>TÜV Rheinland LGA Products</p> <p>1) Er forbuddet mod forskelsbehandling i artikel 18, stk. 1, TEUF kun rettet mod EU's medlemsstater og EU-institutionerne, eller også mod private parter (direkte virkning af artikel 18, stk. 1, TEUF over for tredjemand)?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende og artikel 18, stk. 1, TEUF ikke finder anvendelse i forholdet mellem private parter: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en begrænsning af dækningen til skader, der opstår på det franske fastland og i de franske oversøiske områder, idet den kompetente franske myndighed, Bureau central de tarification, ikke har anfægtet det pågældende vilkår, selv om dette vilkår er i strid med artikel 18, stk. 1, TEUF, eftersom det indebærer en indirekte forskelsbehandling på grundlag af nationalitet?</p> <p>3) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: På hvilke betingelser kan en indirekte forskelsbehandling da begrundes i tilfælde med virkning over for tredjemand? Herunder navnlig: Kan en territorial begrænsning af forsikringsdækningen til skader, der opstår inden for en bestemt EU-medlemsstat, begrundes med et argument om begrænsning af forsikringsselskabets indeståelsesforpligtelse og præmiens størrelse, såfremt det i de relevante forsikringsaftaler er fastsat, at dækningen pr. skade og dækningen pr. forsikringsår er begrænset beløbsmæssigt i tilfælde af serieskader?</p> <p>4) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 18, stk. 1, TEUF da fortolkes således, at forsikringsselskabet, såfremt dette i strid med artikel 18, stk. 1, TEUF kun har accepteret at dække skader, der er opstået på det franske fastland og i de franske oversøiske områder, ikke kan gøre gældende, at en betaling ikke kan finde sted, idet den maksimale dækningssum allerede er nået, når skaden er opstået uden for disse områder?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering: Erhvervsstyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Finanstilsynet</p>	GA	06.02.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces skridt	Dato
C-371/18	<p>Sky e.a</p> <p>Sagen vedrører: (1) Kan et EU-varemærke eller et nationalt varemærke, der er registreret i en medlemsstat, erklæres helt eller delvist ugyldigt med den begrundelse, at nogle af eller alle begreberne, der er anvendt ved specificeringen af varer og</p>	<p>Patent- og Varemærkestyrelsen</p>	Dom	29.01.20

	<p>tjenesteydelser, mangler tilstrækkelig klarhed og præcision med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og tredjemænd alene på grundlag af disse begreber at afgøre omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver?</p> <p>(2) Hvis der svares bekræftende på det første spørgsmål, er et begreb som »computer software« da for generelt, og dækker det varer, der er for forskelligartede til, at det er foreneligt med varemærkets funktion som angivelse af oprindelse med henblik på at gøre det muligt for de kompetente myndigheder og tredjemænd alene på grundlag af det begreb at fastslå omfanget af den beskyttelse, som varemærket giver?</p> <p>(3) Kan det udgøre ond tro, hvis man blot ansøger om registrering af et varemærke uden nogen hensigt til at bruge det for de specificerede varer og tjenesteydelser?</p> <p>(4) Hvis der svares bekræftende på det tredje spørgsmål, er det da muligt at nå frem til, at ansøgningen blev indgivet delvist i god tro og delvist i ond tro hvis og for så vidt, ansøgeren havde til hensigt at benytte varemærket for nogle af despecificerede varer og tjenesteydelser, men ikke havde til hensigt at benytte varemærket for andre af de specificerede varer og tjenesteydelser?</p> <p>(5) Er section 32(3) i UK Trade Marks Act 1994 (lov af 1994 om varemærker) forenelig med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/2436/EU og dets forgængere?</p>			
C-762/18	<p>Varhoven kasatsionen sad na Republika Bulgaria</p> <p>1. Skal artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning og/eller genansættelse derefter er blevet anordnet af en domstol, ikke har krav på årlig betalt ferie for perioden fra opsigelsesdagen til genansættelsesdagen? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 da fortolkes således, at den er til hinder for en national ordning og/eller retspraksis, hvorefter der efter fornyet ophør af denne arbejdstagers ansættelse ikke består et krav på finansiell godtgørelse for ikke afholdt årlig ferie for perioden fra den forrige opsigelsesdag til genansættelsesdagen?</p>	Beskæftigelsesministeriet Moderniseringsstyrelsen	GA	29.01.20
C-785/18	<p>GAEC Jeanningros</p> <p>Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, artikel 6 i Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 664/2014 af 18. december 2013 om supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 med hensyn til fastlæggelsen af EU-symboler for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser [og garanterede traditionelle specialiteter og med hensyn til visse regler om] oprindelse, visse procedureregler og visse yderligere overgangsbestemmelser og artikel 10 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 668/2014 af 13. juni 2014 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at i den særlige situation, hvor Europa-Kommissionen har godkendt en ansøgning fra en medlemsstats nationale myndigheder om en ændring af varespecifikationen for en betegnelse og om registrering af en kontrolleret oprindelsesbetegnelse, og hvor</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	29.01.20

	denne ansøgning samtidig er genstand for en sag indbragt for den pågældende stats nationale retsinstanser, kan disse retsinstanser beslutte, at det er uforholdsmæssigt at træffe afgørelse i den for dem verserende sag, eller skal de – henset til de følger en annullation af den anfægtede retsakt eventuelt vil have på gyldigheden af den af Europa-Kommissionen foretagne registrering – træffe afgørelse om lovligheden af denne retsakt fra de nationale myndigheder?			
C-796/18	<p>Informatikgesellschaft für Software-Entwicklung</p> <p>1. Er en kontrakt om tilrådighedsstillelse af software, der er indgået skriftligt af en offentlig myndighed med en anden offentlig myndighed, og som er sammenknyttet med en samarbejdsaftale, en »offentlig kontrakt« som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 5), i direktiv 2014/24/EU, eller er det en kontrakt, der – i hvert fald i første omgang, med forbehold af artikel 12, stk. 4, litra a)-c) – henhører under direktivets anvendelsesområde som omhandlet i direktivets artikel 12, stk. 4, når den, der erhverver softwaren, ganske vist hverken skal betale en pris for softwaren eller en godtgørelse af udgifterne, men den samarbejdsaftale, der er forbundet med kontrakten om tilrådighedsstillelse af softwaren bestemmer, at hver samarbejdspartner – og dermed også erhververen af softwaren – gratis stiller mulige fremtidige egne softwareudviklinger, som de dog ikke er forpligtet til at producere, til rådighed for den anden?</p> <p>2. Skal genstanden for samarbejdet mellem de deltagende ordregivende myndigheder i henhold til artikel 12, stk. 4, litra a), i direktiv 2014/24/EU være selve de offentlige tjenesteydelser, der skal leveres til [org. s. 3] borgeren, og som myndighederne skal levere i fællesskab, eller er det tilstrækkeligt, hvis samarbejdet refererer til aktiviteter, der i en eller anden form tjener de offentlige tjenesteydelser, som de ligeledes, men ikke bindende skal levere i fællesskab? 3. Gælder der inden for rammerne af artikel 12, stk. 4, i direktiv 2014/24/EU et uskrevet såkaldt begunstigelsesforbud og i bekræftende tilfælde, da med hvilket indhold?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	29.01.20
C-37/19	<p>Iccrea Banca</p> <p>Skal artikel 7, stk. 2, i direktiv 2003/88 og artikel 31, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, også hvis de betragtes hver for sig, fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning eller retspraksis, hvorefter en arbejdstager i tilfælde af arbejdsforholdets ophør ikke har krav på en finansiell godtgørelse for optjent ferie, der ikke er blevet afholdt (og for et retsinstitut såsom de såkaldte »afskaffede helligdage«, der hvad angår karakter og funktion kan sidestilles med årlig ferie), i en sammenhæng, hvor arbejdstageren ikke inden arbejdsforholdets ophør kunne håndhæve sin ret som følge af et ulovligt forhold, der kan tilskrives arbejdsgiveren (opsigelse, som en national ret ved endelig dom har erklæret ulovlig, og heraf følgende anordning om genoprettelse af arbejdsforholdet med tilbagevirkende kraft), med hensyn udelukkende til perioden fra datoen for arbejdsgiverens ulovlige adfærd til genansættelsesdagen?</p>	Beskæftigelsesministeriet	GA	29.01.20
C-157/17	<p>Köln-Aktiefonds Deka</p> <p>Sag C-156/17 vedrører:</p> <p>1. Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk</p>	Skatteministeriet Finanstilsynet	Dom	30.01.20

	<p>udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke er indeholdelsespligtig af nederlandsk udbytteskat, mens der sker tilbagebetaling til en i Nederlandene hjemmehørende investeringsforening, der årligt udlodder sit investeringsresultat til sine andelshavere eller medlemmer under indeholdelse af nederlandsk udbytteskat?</p> <p>2. Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke har godtgjort, at dens andelshavere eller medlemmer opfylder betingelserne efter nederlandsk lovgivning?</p> <p>3. Er artikel 56 EF (nu artikel 63 TEUF) til hinder for, at en investeringsforening, der er hjemmehørende uden for Nederlandene, ikke kan få tilbagebetalt nederlandsk udbytteskat, som er blevet indeholdt af udbytte, den har modtaget fra organer, der er hjemmehørende i Nederlandene, fordi den ikke årligt og senest otte måneder efter regnskabsårets afslutning har udloddet hele investeringsresultatet til sine andelshavere eller medlemmer, selv om investeringsresultatet i det land, hvor den er hjemmehørende, for så vidt det ikke udloddes, i henhold til den der gældende lovgivning (a) anses for at være udloddet og/eller (b) henregnes til det skattebeløb, som andelshaverne eller medlemmerne i dette land skal betale, som om overskuddet var blevet udloddet, mens der til en i Nederlandene hjemmehørende investeringsforening, der årligt udbetaler hele investeringsresultatet til sine andelshavere eller medlemmer under indeholdelse af nederlandsk udbytteskat, sker tilbagebetaling?</p>			
C-394/18	<p>I.G.I.</p> <p>a) Kan kreditorer i et spaltet selskab, hvis fordringer er stiftet før spaltningen, og som ikke har gjort brug af det retsmiddel, der består i at rejse indsigelse i henhold til artikel 2503 i den civile lovbog (og dermed det beskyttelsesinstrument, som er indført med henblik på gennemførelsen af direktivets artikel 12), anlægge omstødelssøgsmål i henhold til artikel 2901 i den civile lovbog, efter at spaltningen er gennemført, med henblik på at opnå, at den erklæres uvirksom over for dem, og dermed i forbindelse med fuldbyrdelse opnå fortrinsstilling i forhold til kreditorer i det eller de modtagende selskab(er) og have forrang for selskabsdeltagere i dette eller disse selskab(er)? b) Henviser begrebet ugyldighed i direktivets artikel 19 alene til søgsmål, der har indvirkning på gyldigheden af spaltningen, eller henviser det også til søgsmål, der, selv om de ikke har indvirkning på dens gyldighed, tager sigte på, at det fastslås, at den i relativ forstand er uvirksom eller ikke kan gøres gældende?</p>	Erhvervsstyrelsen	Dom	30.01.20
C-395/18	<p>Tim</p> <p>I) Er artikel 57 og artikel 71, stk. 6, i direktiv 2014/24/EU til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, som foreskriver udelukkelse af en økonomisk aktør (tilbudsgiveren) såfremt det under udbudsproceduren fastslås, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende en af de tre underentreprenører, som er anført i udbudsdokumenterne, i stedet for at pålægge tilbudsgiveren at udskifte den udpegede underentreprenør? II) Subsidiært, såfremt Domstolen finder, at medlemsstaten har</p>	Energistyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	30.01.20

	<p>mulighed for at udelukke tilbudsgiveren, er det proportionalitetsprincip, der er fastsat i artikel 5 TEU, hvortil der henvises i 101. betragtning til direktiv 2014/24/EU, og som Domstolen har fastslået er et almindeligt EU-retligt princip, til hinder for en national bestemmelse såsom artikel 80, stk. 5, i lovdekret nr. 50 af 2016, hvorefter tilbudsgiveren under alle omstændigheder skal udelukkes såfremt det under udbudsproceduren konstateres, at der foreligger en udelukkelsesgrund vedrørende den udpegede underentreprenør, til trods for, at der findes andre underentreprenører, der ikke er blevet udelukket, og som opfylder kravene til at udføre underentreprenørydelserne, eller til trods for, at tilbudsgiveren afstår fra at anvende underentreprenøren, idet tilbudsgiveren selv opfylder kravene til at udføre ydelserne?</p>			
C-524/18	<p>Dr. Willmar Schwabe 1. Skal artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 fortolkes således, at en henvisning til generelle, uspecifikke gavnlige sundhedsmæssige virkninger er »ledsaget« af specifikke sundhedsanprisninger, der er opført på de i artikel 13 eller 14 i forordningen fastsatte lister, allerede når henvisningen står på forsiden og de tilladte anprisninger på bagsiden af varens emballage, og indholdet af anprisningerne efter den almindelige opfattelse ganske vist klart vedrører henvisningen, men henvisningen ikke selv, f.eks. ved en asterisk, indeholder nogen entydig reference til anprisningerne på bagsiden? 2. Skal der også ved henvisninger til generelle, uspecifikke gavnlige virkninger som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1924/2006 foreligge dokumentation i henhold til denne forordnings artikel 5, stk. 1, litra a), og artikel 6, stk. 1?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.01.20
C-654/18	<p>Interseroh 1. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006, hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg: a) affald anført i bilag III eller III B b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med artikel 58, fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10% interfererende stoffer, henhører under Basellistens B3020 og dermed er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18 og ikke anmeldelseskravet i artikel 4? Såfremt første spørgsmål besvares benægtende: 2. Skal artikel 3, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1013/2006, hvorefter overførsel af følgende affald bestemt til nyttiggørelse er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, hvis mængden af det overførte affald er over 20 kg: a) affald anført i bilag III eller III B b) blandet affald, der ikke henhører under en enkelt indgang i bilag III, bestående af to eller flere affaldstyper, der er anført i bilag III, forudsat at dette blandede affalds sammensætning ikke vil indvirke negativt på en miljømæssigt forsvarlig nyttiggørelse, og forudsat, at sådant blandet affald er anført i bilag III A i overensstemmelse med</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	30.01.20

	<p>artikel 58, fortolkes således, at blandet affald af papir, pap og papirprodukter, som er sammensat således, at affaldsandelene hver for sig henhører under de første tre led i indgang B3020 i bilag IX til Baselkonventionen, og desuden indeholder en andel på op til 10% interfererende stoffer, ikke henhører under bilag IIIA, punkt 3, litra g), og dermed ikke er underlagt de generelle oplysningskrav i artikel 18, men derimod anmeldelseskravet i artikel 4?</p>			
C-725/18	<p>Anton van Zantbeek</p> <p>1. Skal artikel 56 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 36 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, hvormed der indføres en afgift på børstransaktioner som omhandlet i artikel 120 og artikel 126/2 i den belgiske lov om forskellige gebyrer og afgifter, og som har den virkning, at den belgiske ordregiver bliver skyldner for denne afgift, såfremt den professionelle mellemmand er etableret i udlandet?</p> <p>2. Skal artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 40 i aftalen af 2. maj 1992 om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde fortolkes således, at de er til hinder for en national ordning, hvormed der indføres en afgift på børstransaktioner som omhandlet i artikel 120 og artikel 126/2 i den belgiske lov om forskellige gebyrer og afgifter, og som har den virkning, at den belgiske ordregiver bliver skyldner for denne afgift, såfremt den professionelle mellemmand er etableret i udlandet?</p> <p>3. Såfremt Grondwettelijk Hof på grundlag af besvarelsen af det første og andet præjudicielle spørgsmål skulle komme til den konklusion, at de anfægtede artikler krænker en eller flere af de forpligtelser, der følger af de i spørgsmålene nævnte bestemmelser, skal den da indtil videre kunne håndhæve virkningerne af artikel 120 og 126/2 i den belgiske lov om forskellige gebyrer og afgifter for at undgå retsikkerhed og for at sætte lovgiver i stand til at bringe dem i overensstemmelse med disse forpligtelser?</p>	Skatteministeriet	Dom	30.01.20
C-786/18	<p>Ratiopharm</p> <p>1. Skal artikel 96, stk. 1, i direktiv 2001/83/EF fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder også gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »zu Demonstrationszwecken« (»til demonstrationsbrug«), når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) er opfyldt?</p> <p>2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Giver artikel 96, stk. 2, i direktiv 2001/83/EF mulighed for en national bestemmelse som § 47, stk. 3, i Arzneimittelgesetz (den tyske lægemiddelov), såfremt denne fortolkes således, at lægemiddelvirksomheder ikke gratis må udlevere færdige lægemidler til apotekere, når lægemidlernes emballager er forsynet med påskriften »til demonstrationsbrug«, når lægemidlerne skal bruges til, at apotekeren kan afprøve lægemidlet, når der ikke foreligger nogen risiko for, at midlet udleveres til slutforbrugere i (uåbnet) stand, og når de yderligere betingelser, som er fastsat i dette direktivs artikel 96, stk. 1, litra a)-d) og f)-g) samt de yderligere betingelser for udlevering, som er fastsat i den tyske lægemiddellovs § 47, stk. 4, er opfyldt?</p>	Lægemiddelstyrelsen	GA	30.01.20

T-168/17	CBA Spielapparate- und Restaurantbetriebs mod Kommissionen Påstande: Der gives medhold i annullationssøgsmålet, og den anfægtede afgørelse annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.01.20
T-292/18	Portugal mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2018) 955 af 27. februar 2018 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som visse udgifter med et beløb på 1 052 101,05 EUR, der er anmeldt af Portugal, udelukkes med den begrundelse, at de udgør »Gæld fejlagtigt indberettet i tabellerne i bilag III og dermed ingen anvendelse af 50/50-reglen«. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	30.01.20
C-341/18	J. e.a. Skal artikel 11, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) fortolkes således, at en tredjelandsstatsborger, der tidligere er rejst ind i Schengenområdet, f.eks. via en international lufthavn, i Schengenkodeksens forstand rejser ud, så snart den pågældende som sømand påmønstrer et søgående skib, der allerede ligger i en havn, der udgør en ydre grænse, uanset om og i bekræftende fald hvornår vedkommende forlader denne havn med dette skib? Eller skal det, for at der foreligger en udrejse, først fastslås, at sømanden vil forlade havnen med det pågældende søgående skib, og gælder der i så fald en maksimal frist for, hvornår afsejlingen skal ske, og hvornår skal udrejsestempleet anbringes i dette tilfælde? Eller gælder et andet tidspunkt, i givet fald under andre betingelser, som »udrejse«?	Udlændinge- og Integrationsministeriet Søfartsstyrelsen	Dom	05.02.20
C-833/18	Brompton Bicycle – Skal EU-retten og nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet, der i artikel 2-5 fastsætter de forskellige enerettigheder, der indrømmes rettighedshavere, fortolkes således, at værker, hvis form er nødvendig for at nå et teknisk resultat, ikke er omfattet af ophavsretlig beskyttelse? – Skal der ved vurderingen af, om en form er nødvendig for at opnå et teknisk resultat, tages hensyn til følgende kriterier: • Eksistensen af andre former, der gør det muligt at nå det samme tekniske resultat? • Formens effektivitet med hensyn til at nå det pågældende resultat? • Den hævdede designkrænkens ønske om at nå dette resultat? • Eksistensen af et ældre nu udløbet patent på den proces, der gør det muligt at nå det ønskede tekniske resultat?	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	06.02.20
C-2/19	Riigiprokuratuur Er anerkendelsen af en medlemsstats dom og tilsynet med dommens fuldbyrdelse også i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsyn med tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner, når den frihedsstraf, der er pålagt en domfældt, i henhold til denne dom gøres betinget uden yderligere forpligtelser, således at den	Justitsministeriet	GA	06.02.20

	eneste forpligtelse består i, at domfældte ikke må begå en ny, forsætlig strafbar handling i prøvetiden (der er tale om en betinget straf i henhold til den estiske straffelovs § 73)?			
T-485/18	Compañía de Tranvías de la Coruña mod Kommissionen Påstande: — Europa-Kommissionens afgørelse C(2018) 3780 final af 7. juni 2018 om aktindsigt annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	06.02.20
Forenede sager C-724/18 og C-727/18	Cali Apartments m.fl. 1) Foretager en operatør af en internetvideoplatform, på hvilken brugere stiller videoer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshaverens samtykke, en overføringshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når – platformen giver operatøren reklameindtægter, – uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren forinden ser eller kontrollerer den, – operatøren ifølge brugsbetingelserne får en global, ikke-eksklusiv og vederlagsfri licens til videoerne i hele videoens lagringsperiode, – operatøren i brugsbetingelserne og i forbindelse med uploadingen henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten, – operatøren stiller hjælpemidler til rådighed, hvormed rettighedshaveren kan blokere krænkende videoer, – operatøren organiserer søgeresultaterne på platformen i form af ranglister og indholdskategorier og viser registrerede brugere en oversigt, der er indrettet efter disses tidligere sete videoer, og som indeholder videoer, der anbefales dem for så vidt som operatøren ikke har noget specifikt kendskab til, at der er indhold tilgængeligt, som udgør en krænkelse af ophavsretten, eller operatøren – når denne har fået kendskab til dette indhold – omgående sletter det eller omgående blokerer adgangen hertil? (...)	Transport- og Boligministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	11.02.20
C-704/18	Spetsializirana prokuratura Skal artikel 267 TEUF fortolkes således, at den bemyndiger den nationale domstol til at undlade at anvende en præjudiciel afgørelse i forbindelse med den hovedsag, i hvilken den er afsagt, idet den påberåber sig faktiske omstændigheder, som Domstolen tog hensyn til ved afsigelsen af den præjudicielle afgørelse?	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	12.02.20
C-252/18 P	Den Helleniske Republik mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: — Appellen tiltrædes, den appellerede dom afsagt af Retten den 1. februar 2018 i sag T-506/15 ophæves i overensstemmelse med det i appelskriftet udtrykkeligt anførte, Den Helleniske Republiks søgsmål iværksat den 29. august 2015 tiltrædes i overensstemmelse med appelskriftet, Kommissionens afgørelse 2015/1119/EU af 22. juni 2015 annulleres, for så vidt som der herved pålagdes a) faste finansielle engangskorrekationer for i alt 313 483 531,71 EUR for ansøgningsårene 2009, 2010 og 2011 i sektoren for direkte arealrelateret støtte og b) en fast finansiell korrektion på 2 % hvad angår krydsoverensstemmelsen for ansøgningsåret 2011, og Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	13.02.20